

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. XV. Quas ob causas Spiritus præsertim Dæmonioru[m] his potius,
quàm alijs locis sint molesti?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

Tam sunt hodie vegeti, postquam aliquot annorum millibus fuerunt; quam fuerunt primo, quo creati sunt, die. Nihil igitur mirum, si nec quicquam in ipsos possint loca.

15. Ex voluntate igitur, vel Dei, vel Spirituum locorum pendet infestatio? Omnino pendet. Quia enim Spiritus quibusdam locis volunt esse molesti; & quia Deus quædam loca Spiritibus vult esse horrida & infesta; idcirco infestantur; idcirco sunt horrida.

CAP. XV.

Quæ cause, ob quas Spiritus, maxime Diabolici, hæc magis, quam alia, loca infestent.

1. Hoc Capite, non cur loca; sed cur certa loca, id est. hæc potius, quam illa, Spectris infesta sint, inquirimus. Prius enim illud, superius, Capite sexto, declaratum; posterius hoc, non sine fructu; ut credimus, demonstrandum.
2. Et quamvis quid singulis Spiritibus infestantibus propositum sit, inquirendum esset: modus tamen orationi imponendus est; & solum rationes, cur Demones his potius, quam illis, locis infesti sint assignandæ. Etenim, quid humanis Spiritibus propositum sit; & quas ob causas Deus has infestationes permittat, aut præcipiat; quæ Capite sexto dicta sunt, satis superque demonstrant.
3. Quid igitur Demombus singulis locis propositum est? Respondeo in omnibus quidem terrarum, quem hominibus incutere affectant: in quibusdam præterea nocumentum, quod ipsæ cupiunt, afferre (qualecumque tandem illud sit; siue in corpore, siue in anima, siue in bonis fortunæ) in aliquibus etiam horum nihil moluntur, sed sua tantum seruire videntur libidini: Sed singula loca, quorum Capite superiori meminimus, perlustremus.
4. In desertis igitur, & ab hominum consuetudine alienis, de quibus Theoz Capitis superioris, suæ libidini seruiunt, dum infesti sunt & tumultus excitant. Ne enim nihil agere videantur, dum hæc degunt; artis suæ & potestatis, histerriculamentis, aliquot dant indicia. Fortè etiam hic (quod probabile credimus) brutis animantibus hæc locis & gentibus tanquam Dei, hostis ipsorum hominumque; bonis incommodant. Docet hoc B Hieronymus in vita S. Hilartonis. Quid quod & hominibus, his locis, obesse studeant,

& eos, vel ad mala prouocare, vel à bono reuocare? Olim, quando infidelibus erant omnia plena, idcirco desertis locis apparebant, vt persuaderent mortalibus, Deos quosdam in terra versari; quibus curæ essent montes, & rura, & pecora; quibus ob id sacrificia offerri deberet. Hoc facilius tum persuadere potuerunt, cum communis omnium sensus sit, *Deos cum hominibus non conuersari*, vt apud Daniele Prophetam, cap. 2. testantur Magi. Et in animalium tum figura, quæ rarò videbantur, apparebant; vt & maiorem sibi reuerentiam conciliarent, rarò visi: & cum animalia illa viderentur, etiamsi in iis non essent, in illis tamen ipsi adorarentur. At post Christi aduentum, apud infideles quidem idem illis est propositum: apud fideles verò. (præsertim homines sanctiores) vt à bono auocarent. Detertere voluerunt Monachos ab incolenda Eremo, quæ ab ipso ferè Apostolorum tempore coli coepta est: *fuit que* (vt verbis vtar Cassiani Collat. 7. cap. 23.) *tanta eorum hic feritas vt vix pauci, & admodum stabiles, atq; a se prouecti, tolerare habitationem solitudinis potuerint.*

Idem ferè propositum est secundis locis; *paludosis* inquam, & humidis. Neque enim vllam aliam, cur loca hæc infestent, si hominibus inculta sint, causam dare possumus. Si verò ad ipsa hominibus aditus pateat, præter terrorem, quoque damna afferunt. hoc superius Thesi 3. Capitis 14. allata probant exempla. Nam illo, ex Cracouienti tractu desumpto, clarum est ipsos à piscatione incolas impediuisse: fatuos verò in iisdem locis ignes, ad interitum incautos inuitare, communis est plebis vox; & pluri mi suo periculo experti sunt. Sed & hæc loca Dæmones affectare, ob id, possunt videri, quod signa sint eorum, quibus Nequam delectantur & afficiuntur; luxuriæ inquam, atque nefandorum carnis operum. vt enim rebus, ita rerum signis delectantur Spiritus.

In *subterraneis specubus* damna mortalibus afferri, aliàs à nobis (id est Thesi 4. Capite 14) allata probant exempla. Quid si etiam bona, quæ his locis colliguntur, ipsos mortalibus inuide redicamus. Hoc omninò probare videtur exemplum ex Glyca, primo Capite, Thesi 6. allatum. Fortè & hîc volunt persuasum mortalibus, se bonorum subterraneorum esse dominos; hæc que ab ipsis petenda: quemadmodum illorum quidam, cum Christum tentaret (Matth. 4.) impudenter omnium, quæ Christi oculis subiecerat, se Dominum esse, hauè obscure insinuauit. Quicquid sit, siue hæc bona inuideant; siue se bonorum horum Dominos esse persuadeant, nobis incommodant.

7. *Ar.ibus, & amplis aedificijs* plures ob causas possunt esse Dæmones infesti; quamuis omnes hæ non in omnibus locum habeant sæpe his locis grauissima perpetrata, & perpetrantur, scelera; quibus Dæmonibus seruitur: vt ob id, his locis ipsi scelerum quoque esse & molestare debeant, tortores. Sæpe his grauiter afflicti & ruciatu Innocentes; quorum Manes hac ratione iustam vindictam postulant. Sæpe miserorum sanguine & sudoribus illa constructa, ob id iusto Dei iudicio, non tam hominum, quàm Dæmonum conueniat esse domicilia & receptacula.
8. *In locis memorabili, & crudeli caede claris,* quæ etiam Spectris infesta esse diximus, *Thefi 7. Capitis 14.* alia Dæmonibus proposita esse videntur. Nunc enim hæc Dei sunt ministri, & carnifices: nunc propria voluntate tumultuum authores. Ibi non tam placet, quòd iustitiæ sint ministri, quàm quòd in homines sauire valesnt. hæc forsitan, in errorem moliuntur inducere viuentes: vt damnatorum animas credant non infernalibus supplicijs torqueri.
9. *Quando Innocentium homicidas* suis locis persequuntur; si id Deo imperante non faciunt (qui hac etiam ratione scelera vindicat) certè, vt ipsos molestant; in desperationis foueam præcipitent; sibi que crudeles manus afferant, quærunt versipelles.
10. *Delectantur quoque locis, vbi grauia commissa sunt crimina.* Et quid mirum? grauia ipsius crimina perplacent: ipsis authoribus sæpe perpetrantur: ipsis tortoribus vindicantur. Tumultus igitur iisdem locis, quasi lætitiæ quædam signa exhibent: & de misera mortalium conditione, ob perpetrata, his locis, crimina, triumphant; & ea quasi sui iuris loca esse, quibus ipsis strenuè seruitum est, his molestus insinuant.
11. *Et quemadmodum Deus singulari ratione adest sibi seruentibus, suamq; voluntatem, pro virili exsequentibus.* ita ips locis libenter inueniuntur præsentem, præsentiamq; suam testantur Dæmones, quibus ipsis seruitur. Hanc ob causam superius, *Thefi 9. capitis 14.* inter loca Spectris infesta illa posuimus; *vbi sedes suas habent, qui grauib; peccatis se inuoluunt;* in primis verò ijs, quibus pietatis, iustitiæ, fraternæ charitatis, atq; honestatis iura violantur apertius. Ita propter incolarum scelera Dæmonibus infestus fuit fundus Barbilianus, quemadmodum in vita S. Gregorij testatur Ioannes Diaconus. lib. 4. cap. 93.
12. *Cur Sanctus viris inhabitata loca* Dæmonum infestationi frequenter exposita sint quod *Thefi 10. Capitis 14.* asserabamus, per se clarum est. Quas ob causas viros Sanctos persequuntur; easdem ob causas

causas tumultibus & infestationibus excitatis vbiq; locorum possunt, iisdem sunt molesti. Quidni persequerentur, quos oderunt? At, *Credite mihi*, inquit B. Antonius, (vt in vita eius testatur Athanasius) odio prosequitur, & pertimescit Satanas Sanctorum vigiliis, orationes, ieiunia, voluntariam paupertatem, misericordiam, humilitatem; maximè autem ardentem amorem in Christum Dominum.

CAP. XVI.

*Non equales omnibus locis, omnes homines à Spiritibus molestias pati, sed quosdam alijs plures
& maiores, & in quo inæqualitas
hæc posita sit.*

I. Oca infestari demonstratum est. demonstratum quoque ita infestari. vt infestationes ipsæ atque molestiæ ad homines perueniant. Vtrum verò ad omnes equaliter pertingant, an quidam præ alijs, vel sæpius, vel grauius molestentur, quæritur. Nos vbi, in quo hæc inæqualitas consistere possit, primùm exposuerimus, ad quæstionem propositam, quod res esse videtur, respondebimus.

2. Molestiæ igitur hæ; vel modo, quo accidunt, differre possunt: vel malis, quæ afferunt: vel actu numero & frequentatione. In modo considerandæ sunt variæ molestandi rationes: In malis, damna, quæ rebus mortalium, spirituum opera, accidunt: In numero, multitudo & pluralitas molestiarum.

3. Diuersæ molestandi rationes in his consistunt; vt vel solùm tumultus & strepitus à Spiritibus excitentur: vel solùm, sine strepitu, viuentium conspectui ipsi se obijciant: vel primò quidem præsentiam suam aliquo strepitu indicent, deinde mox se videndos exhibeant. Rursus, hæc omnia, vel fiant sine oratione & sermone: vel ita, vt etiam loquantur Spiritus. Præterea, fiant vel sine vlla viuentium alia, quam quæ his actibus percipitur, molestiis; vel cum alia aliqua; vt si dormientibus stragula detrahant; ipsos lecto eijciant, candelas extinguant, suppellectilem, qualiscunque illa sit, euertant, &c.

4. Mala, quæ afferre possunt, præcipuè cernuntur in duobus bonorum generibus; corporis & fortunæ. Animæ siquidem bonis,